

2000-11-05

Generallöjtnant Lange

Generallöjtnant *Henrik Lange* avled i Lidingö den 5 november 2000. Hans närmaste är hustrun Birgitta, dottern Märtha och sonen Carl-Henrik.

Henrik Lange föddes i Nacka utanför Stockholm den 27 maj 1908 och tog studentexamen vid Nya Elementarskolan 1926. Hans far var revisor och modern banktjänsteman; själv sökte han sig omedelbart efter studenten till Sjökrigsskolan, där han avlade officersexamen 1930. Ännu inte helt säker på yrkesvalet genomgick han, Gymnastiska centralinstitutet (GCI) 1933-1934 men påbörjade kort därpå studier vid Sjökrigshögskolan, där han avlade den allmänna kursen 1936 och den tvååriga stabskursen 1939. Under de första krigsåren tjänstgjorde han som adjutant hos Chefen för Kustartilleriet, och 1942 blev han chef för ett 15 cm kanonbatteri i Karlskrona.

Under den oroliga och kalla vintern 1942 deltog han med ett rörligt 15 cm batteri i de jämtländska fälttjänstövningar som leddes av Helge Jung. Batteriet hade transporterats på järnväg till Härnösand och därefter under motormarsch. Batteriet grupperades med skjutriktning mot norska gränsen, men ordern löd att det inte skulle maskeras. Det rörde sig i första hand om en styrkedemonstration. Den till den jämtländska fjällvärlden förflyttade truppen tillhörde den sista generationens kustartillerister som var klädda i marinens blåkragar; samma år infördes de grå uniformerna. Senare tjänstgjorde Henrik Lange även som bataljonschef för en 21 cm bildragen kanondivision vid Göteborgs kustartilleriregemente (KA 4) och ledde därmed det grävsta motoriserade kanonartilleri som funnits i Sverige. Han gjorde sig känd som en skicklig artillerist.

Kriget hade fört med sig en stark teknisk utveckling. 1946 genomgick Henrik Lange utbildning i radartjänst hos Royal Marines på olika orter i England, och 1948 medverkade han i Marinförvaltningens radaranskaffning i samma land. Under perioden 1950-1954 var han chef för Kustartilleriets skjutskola, genomgick Försvarshögskolans högre kurs och verkade efter utnämning till överste som chef för sektion I vid Marinstaben 1954-1957. Året därpå kommenderades han till ledningen för den nya sammanslagna organisationen för försvarsområden på Västkusten och Göteborgs kustartilleriförsvar, och 1961 befordrades han till generalmajor och inspektör för Kustartilleriet. Han utnämndes 1964 till chef för Marinstaben och 1968 till militärbefälhavare i Västra militärområdet med säte i Skövde, där han stannade till dess att han 1972 avgick med generallöjtnants titel.

Henrik Lange drev energiskt på utvecklingen av det rörliga och motoriserade kustartilleriet och kom att tillhöra de ledande gestalterna inom det moderna kustförsvaret. Under tiden som chef för Kustartilleriets skjutskola gjorde han sig känd som en ganska hårdför chef. Han hade förmågan att klart kunna artikulera sin uppfattning, en egenskap som han också utövade under en tid som ledamot av stadsfullmäktige i Lidingö. Han hade lika lätt att umgås med underordnade som civila, även om tonen någon gång kunde bli skarp. Tillsammans med sin hustru idkade han ett rikt umgängesliv, vilket inte minst på de högre stabsbefattningarna var en stor tillgång. Från tiden för sitt första yrkesval hade han ett dokumenterat idrottsintresse. Han var ledamot av överstyrelsen för Sveriges militära idrottsförbund 1947-1950, sekreterare 1955-1957 och ordförande i förbundsstyrelsen 1967-1972. Han var ledamot av styrelsen för Svenska fäktförbundet och vice ordförande i Centralförbundet för befälsutbildning 1964-1970.

Henrik Lange tillhörde dem som ihärdigt förespråkade ett starkt försvar på Västkusten. Han har bidragit med artiklar i *Tidskrift i Sjöväsendet* och *Tidskrift för Kustartilleriet*, var ledamot av Kungl Örlogsmannasällskapet och valdes 1954 in i Kungl Krigsvetenskapsakademien, där han ofta deltog i sammankomsterna och 1965-1968 var ordförande i avdelning II.